

Č j. 2R 24/99- Ku

V Brně dne 25. 11. 1999

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 28.6.1999, podaném Okresním úřadem Svitavy, se sídlem Milady Horákové 10, 568 26 Svitavy, zast. přednostou Ing. Josefem Janečkem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 52/99-150/1321/99-RJ ze dne 15.6.1999, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele - Okresního úřadu Svitavy, se sídlem Milady Horákové 10, 568 26 Svitavy, zast. přednostou Ing. Josefem Janečkem, při zadání veřejné zakázky na „Dodávka a montáž kancelářského nábytku, kobereců a žaluzií pro pozemkový úřad Okresního úřadu ve Svitavách“, výzvou více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle § 49 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění zákona č. 148/1996 Sb., a zákona č. 93/1998 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 52/99-150/1321/99-RJ ze dne 15.6.1999

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

Odůvodnění

Okresní úřad Svitavy, se sídlem Milady Horákové 10, 568 26 Svitavy, zast. přednostou Ing. Josefem Janečkem (dále jen „zadavatel“) vyzval pět zájemců o veřejnou zakázku k podání nabídky na „Dodávka a montáž kancelářského nábytku, koberců a žaluzií pro pozemkový úřad Okresního úřadu ve Svitavách“ (dále jen „zakázka“) podle § 49 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen „zákon“).

Jako kritéria hodnocení nabídek zadavatel v podmínkách výzvy uvedl:

1. celkovou úroveň návrhu,
2. kvalitu nábytku,
3. celkovou nabídkovou cenu,
4. lhůtu plnění,
5. záruční a pozáruční servis,
6. reference.

Ze „zápisu z otevírání obálek soutěže na dodávku nábytku pro pozemkový úřad OkÚ Svitavy“ ze dne 5.3.1999 vyplývá, že zadavatel obdržel nabídky od čtyř uchazečů. Uchazeč DŘEVOTVAR, spol. s.r.o., 569 92 Bystré, zast. jednatelem Ing. Jiřím Juklem (dále jen „Dřevotvar“) podal dvě nabídky. Nabídky společností RADA, spol. s r. o. se sídlem v Brně, Palackého 105, 612 00 Brno (dále jen „uchazeč“), PROWORK, spol. s r.o se sídlem v Krnově, Dvořákův okruh 17, 794 01 (dále jen „PROWORK“) a Tusculum a.s., se sídlem v Rousínově, byly z dalšího posuzování vyřazeny a rozhodnutím zadavatele č. j. KPR 272/99 ze dne 8.3.1999 byli uvedení uchazeči z důvodu nedostatečného prokázání kvalifikačních předpokladů z výběrového řízení vyloučeni.

Proti tomuto rozhodnutí zadavatele podal dne 5.3.1999 uchazeč námítky, kterým zadavatel pro jejich přezkoumání pod č. j. KPR 272/99 dne 17. 3. 1999 vyhověl a jeho nabídku zařadil zpět mezi posuzované a hodnocené nabídky. Proti uvedenému rozhodnutí zadavatele podala námítky i společnost PROWORK, kterým však zadavatel dne 17.3.1999 nevyhověl.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 6.4.1999 vyplývá, že komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „komise“) doporučila zadavateli jako nejvhodnější nabídku uchazeče. Zadavatel však svým rozhodnutím č. j. KPR 415/99 dne 6.4. 1999 rozhodl, že nejvhodnější nabídkou je nabídka společnosti Dřevotvar. Zadavatel zdůvodnil odlišný výběr tím, že cenová nabídka společnosti Dřevotvar byla cca o 20 % nižší, než nabídka uchazeče.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč námítky, kterým statutární zástupce zadavatele po jejich přezkoumání nevyhověl a zároveň ho poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námítkách (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“).

Uchazeč tohoto práva využil a návrh, který ÚOHS obdržel dne 29.4.1999, podal. Tímto dnem pak bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníkem podle § 58 zákona je kromě zadavatele a uchazeče i společnost Dřevotvar.

Ve svém návrhu uchazeč zejména uvádí, že zdůvodnění odlišného rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky považuje za nedostatečné a účelové. Tímto postupem porušil zadavatel § 38 odst. 2 zákona. Dále uchazeč uvádí, že zadavatel neměl připustit předložení variantního řešení, když je v zadání výzvy nevyžadoval. Vítězná společnost tak byla zvýhodněna vůči ostatním uchazečům a to v rozporu s § 11 odst. 1 zákona, neboť tato společnost jako jediná podala dvě nabídky, které zadavatel hodnotil. Zadávací podmínky měly zůstat pro všechny uchazeče stejné a neměnné. V závěru svého návrhu se uchazeč domáhá zrušení rozhodnutí zadavatele ve smyslu § 59 písm. a) zákona.

ÚOHS po prošetření a posouzení věci vydal dne 15.6.1999 pod č.j. S 52/99-150/1321/99-RJ rozhodnutí, kterým podle § 59 písm. a) zákona zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a zároveň zadavateli uložil provést nové zadání veřejné zakázky, a to do dvou měsíců od nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil tím, že zadavatel porušil § 6 odst. 1 a 3 zákona, když při hodnocení nabídek nerozlišil stupeň významu jednotlivých kritérií a neprovedl vyhodnocení úspěšnosti jednotlivých nabídek dle jednotlivých kritérií. Dle § 11 odst. 1 zákona dále zvýhodnil uchazeče, který podal dvě nabídky. Zadavatel porušil zákon i tím, že dle § 49 odst. 5 ve spojení s § 2e zákona nevyloučil uchazeče, kteří neprokázali kvalifikační předpoklady dle zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal zadavatel v zákonné lhůtě rozklad, ve kterém uvádí, že zákon neporušil. Dále namítá, že § 6 odst. 1 a 3 zákona zadavatel neporušil, protože prováděl hodnocení dle kritérií vyhlášených v zadání. Dle zadavatele není třeba zdůvodňovat své rozhodnutí, pokud je odlišné od rozhodnutí komise, protože tuto skutečnost zákon nikde nestanoví jako povinnost při zadávání veřejných zakázek dle § 49 zákona. Zadavatel taktéž odmítá argumentaci ÚOHS o jazykovém výkladu marginální rubriky § 49 zákona s odkazem na čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 2/93 Listiny základních práv a svobod, dle kterého co zákon nezakazuje, to je možné realizovat.

Závěrem rozkladu se zadavatel domáhá změny napadeného rozhodnutí a to tak, že návrh uchazeče se zamítá a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky se potvrzuje.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č. j. S 52/99-150/1321/99-RJ ze dne 15.6.1999 rozhodnutí zadavatele podle § 59 písm. a) zákona zrušil a uložil zadavateli nové zadání veřejné zakázky, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K jednotlivým námitkám zadavatele pak uvádím následující:

Pokud se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek pomocí více kritérií, uvede jednotlivá kritéria v podmínkách výzvy v sestupném pořadí podle stupně významu, který jim přisuzuje. Kritériím v zadání nebyl přiřazen příslušný stupeň významu a váhový

koeficient, proto také hodnocení podle takto stanovených kritérií nemohlo být dostatečně průhledné a transparentní (§ 6 odst. 1 a 3 zákona).

Ve věci odlišného výběru nejvhodnější nabídky, než bylo doporučení komise lze konstatovat, že zadavatel je povinen dle § 38 odst 2 zákona své rozhodnutí písemně zdůvodnit, pokud pořadí nabídek neodpovídá hodnocení komise. Nezáleží pak na tom, zda se jedná o veřejnou obchodní soutěž nebo o jiné způsoby zadání veřejných zakázek, pokud je komise zadavatelem ustavena. Tato komise má za povinnost hodnotit nabídky dle zveřejněných kritérií podle jejich stupně a významu. Zadavatel při svém rozhodování o výběru nejvhodnější nabídky musí vycházet z komplexního hodnocení stanovených kritérií, nikoliv jen na základě výhodnější nabídkové ceny. Ustavení komise měl zadavatel zvážit před realizací výzvy, příp. před ustavením komise, protože v případě výzvy podle § 49 zákona nemusí být tato komise jmenována. Pokud se však zadavatel pro její ustavení rozhodl, musí jí stanovit pravidla a její pravomoci respektovat.

Pokud jde o „ústavní zásadu – co není zakázáno, je dovoleno“, kterou zadavatel proklamuje v souvislosti s možností podat dvě i více nabídek jedním uchazečem najednou, nebo podat variantní řešení, ačkoliv toto nebylo v zadání stanoveno, konstatuji následující. V souladu s čl. 2 odst. 3 zákona č. 1/93 Sb. - Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základní práv a svobod, platí tato zásada v soukromoprávních vztazích. Veřejné právo vychází z ústavní zásady výkonu státní moci jen v případech a mezích zákona a dle zákona. Ve veřejnoprávních vztazích mohou subjekty činit pouze to, co stanoví zákon. To platí jak pro ÚOHS, tak pro zadavatele veřejné zakázky. K výkladu § 49 odst. 1 zákona zdůrazňuji, že je jednoznačný - výzva je určena více zájemcům o veřejnou zakázku k podání jedné nabídky.

K námitce zadavatele, že kdyby byl vyloučen uchazeč z účasti na veřejné zakázce, tak by v soutěži zůstala jen vítězná společnost Dřevotvar uvádím, že ÚOHS jako orgán dohledu dohlíží na právní čistotu a dodržování zákona ve všech jeho ustanoveních a ve všech etapách procesu zadávání veřejných zakázek jako celku. Nejde tedy jenom o výsledek, který může být v některých případech stejný jak u protizákonného postupu, tak u postupu subjektů v souladu se zákonem. Jedná se o celý proces realizace výběrového řízení dle zákona.

Vzhledem k tomu, že postup zadavatele i právní úkony směřující k vydání jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebyly provedeny v souladu se zákonem, neshledal jsem důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Okresní úřad Svitavy, se sídlem Milady Horákové 10, 568 26 Svitavy, zast. přednostou Ing. Josefem Janečkem,
2. JUDr. Ing. Jaroslav Janko, advokát AK, Revoluční 456, 664 53 Újezd u Brna,
3. DŘEVOTVAR BYSTRÉ, spol. s r. o., se sídlem, Na drahách 374, 569 92 Bystré u Poličky, zast. Ing. Jiřím Juklem.